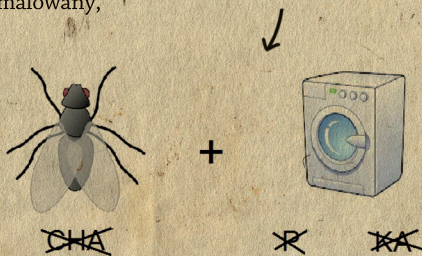

Z księdzem Teodorem przez Gorzyce Wielkie

Witaj questowiczu! Dziś do Gorzyc Wielkich w końcu zawitałeś,
Czy o pochodzeniu tego miejsca wcześniej poczytałeś?
Według jednej z legend nazwa wioski stąd się wzięła,
że na wysokość aż 140 metrów jej budowa się wspięła.
Inny przekaz opowiada o ludności, którą nędza straszna męczyła,
lecz po przeprowadzce tutaj, wcale się nie skończyła.
Mówiono nawet, że żyło im się o wiele gorzej niż na dawnym terenie
I stąd nazwa tego miejsca takie otrzymała brzmienie.
Dziś jednak to jedna z lepiej rozwijających się wsi w całej gminie,
Śladów tego pełno – Twój wzrok niech ich nie ominie.
Na pewno zauważyłeś już kolorowy ¹⁹ na pobliskim
budynku namalowany,

On pewnemu księdzu został tu zadedykowany.
Tym księdzem jestem ja, na przewodnika Twojego w dniu dzisiejszym
wybrany,
Nazywam się Teodor Korcz, ściśle z tą parafią kiedyś związany.
W jaki sposób? Już niedługo na to wpadniesz!
Ruszaj w drogę! Zaraz wszystko w mig odgadniesz.
Budynek z moją podobizną to szkoła – idź do jej wejścia głównego,
Po lewej stronie mając więcej koloru biało-czerwonego!
Jakiego ona imię nosi wiedzy i edukacji promotora?
²¹ ²² ²⁰
w latach 1947-1951 jej dyrektora.
Szkoła pochodzi sprzed II Wojny Światowej, ale w jej trakcie została
zniszczona,
Lecz przez społeczeństwo szybko odbudowana, a w 1952 roku jeszcze
powiększona.
Dalej wędruj przed siebie szarą i wąską płytą chodnikową,
Miń pasy, zaraz za nimi zobaczysz ulicę ²
W nią nie skręcaj i trzymaj się wciąż tej samej drogi,
Wędruj dłużej chwilę, niech niosą Cię nogi.
Idziesz ulicą ³ – nazwa to oczywista,
A teraz trochę o mnie – będzie to historia bardziej osobista.
Byłem pierwszym proboszczem parafii Gorzyce Wielkie,
Inicjowałem różne organizacje religijne i odpusty wszelkie.
Wybudowałem salkę parafialną i postawiłem płot dookoła,
Do budowy kościoła zaangażowałem ludzi z całego sióła.

Jednak w trakcie wojny budowa została brutalnie przerwana,
Na nabożeństwa do mojego domu ludność była zapraszana.
Moja działalność odbiła się głośnym echem po całej okolicy,
Ukrywałem księży przed gestapo i pomagałem biednym na ulicy.
Wraz z parafianami wykopałem i w kościele schowałem
Zabytkowy krzyż, który w centrum Gorzyc co dzień widywałem.
Potem wydarzyło się coś, o czym opowiem Ci bez zbędnego bajania,
Teraz idź prosto tym chodnikiem, aż dotrzesz do dużego skrzyżowania.
Gdy zbliżysz się do pasów, przejdź przez nie zaciekawiony.¹²
Podejdź do głazu. Jaki ptak na nim jest przedstawiony? ¹²
Potem nazwiska pomordowanych policz na tablicy ^L
I zapisz liczbę w queście – swej wiedzy skarbnicy. ^L
W którym roku przez mieszkańców pamięć ich uczczona została?
^C
Wróć po tych samych pasach, przejdź po kolejnych – to jeszcze droga
niecała.
Idź w kierunku, który znak z napisem ¹⁰ obok
bramy wskazuje,
Dziś drogę do skarbu także on dyktuje. ¹³ ¹⁴
W oddali kolejny znak z napisem ¹³ ¹⁴
i cyfrą 2 możesz tu zobaczyć,
Nie dochodź jednak do niego! Na wskazówki zawsze trzeba pilnie
baczyć.
Omiń stary budynek, a następnie skręć w prowadzącą
do niego ścieżynę,
Opowieść o jego wspaniałej historii zaraz przed Tobą rozwinę.
W tym budynku mieściła się karczma – znane miejsce zabawy szalonej,
spotkań towarzyskich i odpoczynku gawiedzi po podróży zmęczonej.
Poza dworem w Gorzycach Wielkich była głównym ośrodkiem życia
społecznego:
Panów, chłopów, starych, młodych, miejscowych, przyjezdnych – ludu
wszelakiego.
Na parterze znajdowała się duża sala gościnna i miejsce do gotowania,
Piętro przeznaczone było na pokoje gościnne dla podróżnych
i odpoczywania.
Dziś, jak dobrze widzisz, obok dawnej karczmy kościół zbudowano.
Podejdź bliżej i zapisz, pod jakim wezwaniem go konsekrowano?
¹ ²³
– to „imię” jego,
Budynek modernistyczny, zbudowany według projektu
Franciszka Morawskiego.
Wewnątrz znajduje się obraz Koronacja Matki Boskiej
z połowy wieku siedemnastego,
Osiemnastowieczny barokowy ołtarz i drewniane rzeźby
artysty ludowego.
Podejdź do głównego wejścia – obok drzwi kościoła przed nami,
Na ścianie powieszono kamienne tablice z informacjami.

W jakich latach proboszczem tu byłem? ¹
W międzyczasie na lat kilka swych wiernych opuściłem.
W 1941 roku zostałem aresztowany i winą obarczony
I początkowo w Konstantynowie pod Łodzią byłem osadzony.
Następnie w obozie koncentracyjnym w ¹¹
przebywałem,
Gdzie do końca wojny straszne męki przeżywałem.
W roku 1946 wróciłem i kościół skończyłem budować,
A od 1 września 1950 roku w nowej parafii zacząłem pracować.
Po mnie przejął ją proboszcz równie silnie ze społeczeństwem
związany, ²⁴ ¹⁸
– tak był nazwany.
Teraz, zanim przejdiesz do kamienistej ulicy, nie opuszczaj
wzroku,
I zwróć uwagę na 13-metrowy krzyż drewniany z 1817 roku.
Do 1939 roku pośrodku wsi stał na mieszkańców użytek
– w południowej Wielkopolsce najstarszy taki zabytek.
Jaką nazwę nosi droga, którą teraz będziesz wędrował?
Dokładnie tak! To ulica ³
Przejdź ostrożnie na drugą stronę i wypatruj pomnika dużego,
Bohaterem walczącym w ¹⁷
¹⁵ ²⁵ poświęconego,
Ludziom, którym losy naszego społeczeństwa i kraju nie były
obojętne,
Ich odwaga i chęć walki bardzo nieprzeciętne.
Czy wiesz, że zabudowania, które widzisz na końcu
tej ulicy w oddali,
To czworaki? Dawniej robotnicy je zamieszkiwali.
Teraz podążaj do budynku, który z tyłu za pomnikiem przez Ciebie
jest widziany,
Jest to dwór, który kiedyś prawdopodobnie cały był drewniany.
Ten obecny pochodzi z XIX i XX wieku przełomu -

